

Romwalter Alfréd

Sopron, 1890. április 22. – Sopron, 1954. szeptember 7.)
vegyész, műegyetemi tanár, az MTA levelező tagja (1941–1949), a kémiai tudományok kandidátusa (1952), Kossuth-díjas (1953).

1890. április 22-én született Sopronban Romwalter Alfréd vegyész, műegyetemi tanár, az ásványi szenek jeles kutatója.

Életpályája:

A városban végezte a középiskolát (reáliskola), utána a budapesti tudományegyetemre iratkozott be. Tanárai között volt Eötvös Lóránd, Koch Antal, akik révén széleskörű elméleti tudásra tett szert. Tanulmányait kiváló eredménnyel fejezte be, mint bölcsészdoktor és vegytan-természetrájszakos középiskolai tanár. Itt nyert doktori oklevelet, majd 1913 és 1920 között Budapesten és a fiumei Kiviteli Akadémián tanított. Az első világháború után visszajött szülővárosába és 1920-tól a soproni felső kereskedelmi iskola tanára lett. Elméleti kérdések mellett, a gyakorlat is foglalkoztatta.

Fiumében halfagyasztó és haltermelő módszert dolgozott ki, Sopronban tanártársaival tintát, eladható vegyi anyagokat gyártottak, a tanári fizetés pótlására. A Bányamérnöki és Erdőmérnöki Főiskola Elemző-vegytani Tanszékére került, főiskolai rendkívüli tanárnak, 1928-ban. E tanszéknek és később az Általános Kémiai Tanszéknek is vezetőjévé nevezték ki. Haláláig az Agrártudományi Egyetem Erdőmérnöki Karának Kémiai Tanszékét vezette. Előadásai színesek, érdekesek voltak, sokszor más szak hallgatói is beültek azokra.

Tudományos munkássága:

Különösen jelentősek az ásványi szenek kémiájával és technológiájával, főként a szénemesítéssel, szénlepárlással és a szenesülés folyamatával foglalkozó kutatásai. Számos publikációja jelent meg a hazai és külföldi

szaklapokban, több szabadalma került bejegyzésre. Közismerten érdekes stílusa széles tömegeket vonzott az évenként megrendezett Soproni Nyári Egyetem előadásaira, ahol még a háziasszonyok érdeklődését is felkeltette a konyha kémiájáról szóló előadásaival.

Főbb művei:

Ásványszén kémia. Miskolc, Nehézipari Műszaki Egyetem (1950), 156 p.

Hazai szeneink vegyi feldolgozása. Bp., (1949), 11 p.

Tapasztalatok a hazai szénlepárlás terén. Bp., (1942), 10 p.

Fontosabb díjai, elismerései:

Romwalter Alfrédot a Magyar Tudományos Akadémia levelező tagjává választották 1941- ben, a kémiai tudományok kandidátusa címet 1952-ben nyerte el. Tevékenysége elismeréseként kapott Kossuth-díjat 1953-ban. Ásványszénkémia c. műve kéziratban maradt fenn.